

SRI CITRODAYAMANJARI BHASA SERIES

No. 10.

PARAMARTHASARAM

EDITED BY

K. SAMBASIVA SASTRI,

Curator for the Publication of Oriental Manuscripts, Trivandrum

SRI CITRODAYAMANJARI BHASA SERIES

No. 10.

PARAMARTHASARAM

EDITED BY

K. SAMBASIVA SASTRI,

Curator for the Publication of Oriental Manuscripts, Trivandrum

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT
OF HIS HIGHNESS THE MAHARAJA OF TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS,

1937

[All Rights Reserved.]

‘గ్రీ’:

గ్రీములాయనిపాలమెంపిమనిగా
సంకష్టితగ్రీరివ
గ్రీములాత్మజనిస్యమా సహజయా
లక్ష్మీ చ సంబావితః
సంతాతిజ్ఞాతిరివాతితః సభతిత-
శ్యిగ్రోవతారః సపయం
మాతృతాస్యాగ్రసరో విరాజతి మహ-
రాజః స రామాతియః.

ఓసపచణ్ణమనీః ప్రవాహ్తుర్భూ
శ్రుత్యాత్రుపక్షారిణీ
గ్రీమపణ్ణివస్యాగావయశో-
రాయిప్రకాశాత్మికా
ఉత్సమ్మతిప్రసాదాయత్తా-
మోదోగౌఢయాయిణయిమా
గ్రీవిగ్రోఽయమజేరీ గ్రమసూం
సప్తస్పదజ్ఞంతోం.

డి. సామేవిషణ్ణై.

ശ്രീ

മവവർ.

പരമാത്മസാരം എന്നിള ഭാഷാഗ്രന്ഥം ആകുതിക്കൊണ്ട്
ചെറുതാണെങ്കിലും അംഗത്വിൽ നിത്യപിഡാങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ
നോക്കേണ്ടിംഗും ഗ്രന്ഥവാണെന്ന പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ച
മാസ്ത്രപത്രം അറിഞ്ഞു വൈരാഗ്യംവന്ന പരമാത്മസാധ്യപ്രാപ്തി
വേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവക്ക് ഇതു് ഒരു പരമാചാര്യൻ്റെ
നിലയിൽ ഗ്രന്ഥംവന്നുട്ടി വഹിക്കുന്നതു ആ തന്ത്രിലും ഇതിനു
ഗൈരവം പ്രശ്നസന്ധിയമായിരിക്കുന്നു. പരമാത്മം ദ. പരമ
പ്രകാശാത്മമായ മോക്ഷം. ഒ സത്രാദ്ധരം പരമാത്മാവു്
എന്നീവിധം അത്മാ ഗ്രഹിക്കേണ്ട അംഗത്വം പരമാത്മത്തിൽ ആ
അത്മാ രണ്ടാം നന്നായു് തന്നെ പരിശമിക്കുന്ന ഒരു തന്ത്രപത്രം
ബന്ധം ഉണ്ടു് ഇക്കൊണ്ട് അംഗത്വം സമുദ്ദേശവിച്ഛ സാരത്തെ ഭോധി
പ്രകാശയാൽ പരമാത്മസാരം എന്നിള അഭിജ്ഞാനം ഈ ഗ്രന്ഥ
തന്ത്രിൽ അനുപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിൽ വിഷയാവശ്യങ്കൊണ്ട്
മനസ്ത്വവന്നു ആവത്രിക്കുന്നതു് തന്ത്രപരിഹാരത്തിനായി
പ്രപഞ്ചമിപ്രാത്രം സാധിച്ച വൈരാഗ്യം ഉണ്ടാക്കി പരമാത്മ
സ്വന്നപരം ഭോധിപ്പിച്ച പ്രഭർപ്പിക്കുന്ന മുക്തിമാന്ത്രംപരേ
ശ്രവം ആണ് പ്രഭയുംസാരമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനം പറമേ
ഭക്ത്യാഭിയോഗങ്ങളേയും ദേഹവിഭാഗങ്ങളേയും പുന
ജ്ഞാനോപാധമായ കൂർഖവന്നുഭിക്കുന്നും അവിടവിട യഥമാ
ചിത്തമായി സംഗ്രഹിക്കുന്നതു് ഇതു് ഗ്രന്ഥം വേണ്ടവിജ്ഞാന
സമാബന്ധത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുകളായ വിജ്ഞാത്മികരക്കുന്നല്ല ലഘു
വിജ്ഞാക്കണ്ണപോലും പാണിപരിമിതമായ ഒരു വിജ്ഞാന
കൊശഗ്രന്ഥമാണെന്നും പറഞ്ഞാൽ അതു് ട്രം അസ്ഥാനത്തി
ലാക്കയില്ല. ഇതിൽ നിന്തിച്ചുണ്ടായ വിഷചാരിക്ക് അന്നേയോ
ജ്ഞാന ഒരു വിഷയസൂചി മുടി ചേര്ത്തിരിക്കുന്നതു് ഉച്ചയോഗപ്രക
ാശനത്താണ്. ഇത്താഴമീസിൽക്കുന്നും സംസ്കാരത്തിൽ ദ-ര-ഃ-ഃ
നബ്രാഹി പ്രസിലികരാച്ചിട്ടിളും യുക്തിപ്രതിപാദനത്തിലോ
അംഗത്വം ഇതിനും ലേഡും സാമ്പത്തികവും തുലാം വൃത്രാ
സ്വം പ്രമാണാദ്ധരങ്ങളായ കാരിക്കരംക്കുതന്നെ ട്രം ദയാജിപ്പി

ലൂയ്‌മയും കാണുന്നു. ഇതിൽ ഒരവദ്ദീത, തിക്ഷ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭാഗവതം മിതലായ അംഗങ്കം പ്രഭുന്നാറുമ്പോൾ തിരുന്നിനം ഉഖ്യർ സാങ്കേതികാണുന്നതു് ഈ ഗമ്പതിൻറെ പ്രാഥാണ്യത്തിന് ഒരു നല്ല താജായിരിക്കുന്നു.

ഇതിൻറെ കത്താവു്—ഗമ്പസമാപ്പിയിൽ. “മുഹമ്മദാ യജുറും വരത്തിക്കാണംബാവൻ വാസുദേവൻ. വാസുദേവനിമംഗ സാമായ പരമാത്മസാരമായ ഭാഷയറിയും. ഗ്രാവിക്കൊവക്സ് മുഹമ്മസായജുറും ഫാലപ്രാപ്പിയായി ലഭിക്കുന്നു.” എന്ന കാണുന്ന വാക്കുത്തിരുന്നിനം. വാസുദേവനാമശയയനായ ഒരു മരണാനംബന്ധ വന്നുകൂട്ടുന്നു. വാസുദേവമാനനു എന്നോടു വേണ്ടാതു ഗമ്പതിനുമിംഗം ഉള്ളതുകൊണ്ടു് തന്റെ കത്താവായ വാസുദേവനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു സൂരണം കൊണ്ടു് ശ്രീമാധ്യവർദ്ധത്തിൽപ്പെട്ട ആരക്കിലും വാസുദേവ നാമധ്യയത്തിൽ കുർത്തുപറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനപ്രക്രിയയോ പരമാത്മത്തിൽ ഉള്ളതോ എന്നുള്ള സംശ്രദ്ധി വിമർശനിയമായിരിക്കുന്നു. ഭാഷം ശതിയിൽ കാണുന്ന ഭാവിഡാക്രമാച്ഛായയോൽ ഒരു ദി ചി ० വഷ്ടത്തിൽ കുറയാത്ത പ്രക്രം കാണുന്നമെന്നുള്ള നിലയില പ്രാതതു, ഇതുസമുദ്ദേശാവസ്ഥയുള്ള മരു നിഖണ്ടന ആം ഒന്നും വ്യക്തമാകുന്നില്ല.

ഈ ഗമ്പതിൻറെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ആധാരമായി കൂടി ഗമ്പം പ്രേരണി മിത്രമംം വാസുദേവദ്രോതിരി അവർക്കുള്ള ഒരു ഗമ്പപ്പറയിൽനിന്നും ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതിനാൽ ഗമ്പസ്വാമിയായ—ടി—വാസുദേവദ്രോതിരി അകർക്കളും എനിക്കുള്ള ഓബക്കതവമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു് കൊണ്ടു് ഈ പരമാത്മസാരങ്ങൾ സജജനസ്ഥക്കും സമപ്പിച്ചു് കൊള്ളുന്നു.

കിങ്കവന്റെ പഠനം, } കേ. സംഘബാധിവാസാനുകരം,
മഹാമഹാ പ്രായീകൃഷ്ണ-ഭാബം. } കൂറേട്ട്.

വിഷയാനുംശം.

വിജയം.	40.
പരമാദ്ധമല്ലാത്മന	3
വിജയാദിവശം	..
തൊവരാഗ്രഹത്തിനിത്രപദം	3
ഇവബാദം	7
ഇന്തു ടാഡം	1
ക്ഷാരിനിത്രപദം	3
ക്രമനിത്രപദം	3
ക്രയം നാണിനു ടാഡം	8, 30
ഇന്ത നന്ദിനിത്രപദം	30
മാംവക്ഷണം	3
പ്രചന്വസ്യാളി	3
പരാശ്രാമിഖാക്ഷണം	9
നന്ദക്ഷാനിത്രപദം	3
ഇമ്പ്രവാദിലിപിപദണം	7
പ്രദിക്ഷാനിത്രപദം	8, 3
പ്രപദ്യവഹപ്രതിഷ്ഠ	3
ആഹമവക്ഷണം	40
ഈരു ഭ്രംബാളുഃനാം പരാശ്രാമം	3 3
പീഡ നാണഃ ദോഹസ്യിനിനിത്രപദം	3 3
ഈതമമാധ്യാവിഭേദം	3
ജീവദിപദാവന്യം	3 2
ജന്മാധമഹിമ	3 3
പുനഞ്ചാനത്തിനം പുന്ന്യപാപാംബേക്ഷണം	
പാംത്രം ഫഹ പിംഗം.	3 3
ഈ ദംഖവും അരാഡിനും വിജാതവും	3 3
അരുന്ധതാപദാളിം തദപിംഗയാശാളിം	3 3
ദൈജാഡാളിം തദജ്ഞാശാഡിം	3 3, 3 9
സ്രാവകർഡി	3 9
വസ്ത്രാഗ്രഹമനിത്രപദം	..
കാബാദ്ധനയിത്രപദം	3 3
ത്രിമുണ്ണാവിംഗം.	3 3, 3 0

പാരമാത്മസാരം.

സംസാരമാകനേൻ്നവമുണ്ട്, മദകരക്കാണോതൊന്നാത്. അതിൽ മഹമായിക്കീടനുഭവന ജന്മക്കളിൽ സിഖിക്കാതി ക്കൊണ്ട് പരമാത്മസാരമെന്നായ പരിഭ്രാംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിനെന്നിക്കു പരമാനന്ദമായിരിക്കുന്ന ആത്മാവു പ്രകാശിപ്പിച്ചതാകു.

എങ്ങനെയിരുന്നായത്തൻ ആത്മാവു്? എല്ലാടവും എല്ലാ റിലും എല്ലാഞ്ചും എല്ലാനാളും നിരയപ്പെട്ട ത്രിഖാകാംക്ഷി തന്നായി സുന്നരതിയ്ക്കാറികളായ സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളിൽ അര കൂർഖാരത തന്നെ പ്രതിബിംബവെന്നതെക്കാണ്ട് ജീവത്രുപമവ വാദവിച്ചു മായാമയമാകുന്ന ഒഹരം തന്നെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു കുമ്മതെ സുതൃതഭിഷ തുതങ്ങളാക്കി ഇനന്മരണമാകുന്ന വാരി ഡിയിൽ ഉഴുവും ഔഷ്ഠാവായിരുന്നായത്തൻ നമ്മക്കു പ്രകാശ തേരത്തെത്താകു.

എകിലോ പണ്ട വിഷയികളിൽ ഒരു പുംബൻ താൻ പുംബന്തത്തു ചെയ്തു സുത്തതം മേതുവായിട്ടും ചീല ദേശികമാ കുടുംബം അവലോകനം മേതുവായിട്ടും വിഷയവിരുദ്ധം വന്നു എ നേടത്തു വിഷയികളിൽ വിഷയം എങ്ങനെയിരുന്നാണ്. എ ന്നതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു.

ആത്മവാരിനിയെ മഹാ
 ജഗത്സവം ചരചരം
 തമാപ്പിതം ന ജാനന്തി
 മായാപ്പുരോഹിതം ഇന്നാഃ.
 വിഹായ ശീതളം തോദം
 തുഷിതോ ഹി കമാ പുമാൻ
 കാമോപശാന്തിം കയഃത
 തുഗത്രിപ്പംഭാ തമം.
 പരമാനന്ദമാത്മാനം
 പരിത്രജ്ജ പരിമോൽ
 പാരമ്പര്യ ഭവംദോഡേയെ
 പരിമാജതി പാവ്തി!

വരച്ചതമായിരിക്കുന്ന ഇത് ജിന്തിൽ ദേഹാഴ്ചിയാൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാസ്വന്ധത്തെ മായാവൂമാമാർത്ത ചിത്തമാരാക്കാലിയെന്നാണ്ടുണ്ടുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്വാദ്യമെല്ലാം ഒരു സന്നം. ശീതളാദിത്രംമുള്ളുമായ അഥവാത്ത തുംഗം ചെയ്തു മുൻ തുണ്ണുവയ പാനം ചെയ്തുവാൻ ഓടിയോടി നടന്നശ്വാവാനും പരമാനന്ദസ്വന്ധവന്നായിരിക്കുന്ന ആത്മാവിനെ പരിമേഖക്കാണ്ട് അംഗീക്ഷാ തുംഗംചെയ്തു മറുക്കായില്ലെന്തെങ്കിൽ സംസാരസാരം തനിൽ കിടന്ന മഹമാക്കന്നാനോ. അക്ഷരാരംഭമാജിയായി ഇതു മുന്നേമിൽ ചൂക്കൽ നിന്നുംവായ പരമാത്മവാജിതാനങ്ങളേൽ യുദ്ധേ ക്ഷീച്ച് കടംബലരണാൽ ഇച്ചീച്ച് കാമരുക്കാഡാർക്കളിൽ മുഴക്കുകയും പിന്നെ മോക്കത്തിലും വേദാന്തിലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു വെള്ളുമാങ്കട കടക്കാഡിജവിക്ഷപത്തിൽ മനസ്സു മുക്കി നിത്യം നാജ്ഞാനമ്പേക്ഷിച്ച് അതുപുത്രാടികളിലും മഹമാരാധിക്കരിക്കുന്നോ. പിന്നെ വിഷം ലഭ്യമാകിലും അരുംപുമാകിലും നാശമേ ഭവിക്കുന്നു. അതെങ്കണ്ണയക്കിൽ ലഭിയാൽ നാശം അതിനു ഫേരുവായവരെക്കറിച്ച് കോപവും, നാശൈ ലഭിക്കുമ്പെന്നിട്ട് മോഹവും, ബഹായിക്കൂരൈൽ തന്നിക്കു നാശം ഭവിക്കുമെന്നിട്ട് ഭയവും, അതിനുപും ഭവ്യവും സുവസനാധനവും പോരാജത്തിട്ട് ഫോ ഭവും, അതുനു വിശ്രാം വരക്കുന്നവരോട് കോപവും, അതുമേ തുവായിട്ട് അവരോട് ചെവരുപ്പം ഇങ്ങനെയെല്ലാം ഭവിക്കും. അരുകാണം മുർവ്വാപാരവും കിംഗ്സ്യും അസത്രവും അങ്ങനെ മുതികാലത്തോളം അനുഭവം. പിന്നെ അദ്യാദ്ധ്യാത്മയിൽ ഭവിക്കും. ഇതുവർച്ചിപ്പായിക്കളുടെ വ്യാപാരം കണ്ണ് എങ്ങനെ ഇവർക്കു ഇത് ഭിഷയവിരക്കി വന്നവന്നതിനെപ്പറയുന്നു. അതെല്ലാം കണ്ണരെ ഇത്വാദ്യമെല്ലാം നിത്യപ്പുനവൻ.

സംശയിവാസം സംചിന്ത

തന്ത്രാ ബാഹ്യത്തിലും ചുനാ

സജാതേ അഞ്ചനസവംസപ

പരവര്യം അമെമ്പവ ച.

ഭാര്ത്താ പിത്രംഹരജ്ഞയു

ജനാദ് ബാലക്കിയം ചുനാ

മന്യപുത്രകളിത്രാണാം

വിയോഗം മരണം തപ്പാ.

ശാരീരം മാനസം ദളിശം
കയ്യിച്ചെടിഗമാനാസി
രേമാദിനാധനയുതം
സ ത്രഞ്ച പരിപൂഷ്ടതി.

എന്നീവള്ളും നിത്യപിശ്ചാരെ വിരാഗം വൻ
ന വൈരാന്ത്യാത് പരം ഭാഗ്യം
ന ഭോധ്യാദിപരം സുഖം
ന മുരോധയിക്കണ്ണാതാ
ന സംസാരാതു പരം രിപ്പി.

എന്നാണല്ലോ എന്നതവന്നനു. അതെങ്ങനെയകിൽ
യന്നെന ഭിവത്രുപ്പേണ

ഭർപ്പുദേനാതൗമുത്തും
ചുംസാം കാ പ്രീതിരേഖം സ്പൃം
പാപത്രുപ്പേണ സവ്വം

ഭർപ്പുദമായിട്ടും ഭിവമായിട്ടും ആത്മാവിനു മുളുവായിട്ടും
എല്ലാപ്പോഴും പാപത്രുപമായിട്ടും മുഖനോന്നംല്ലോ അത്മം
അതുകൊണ്ടെല്ലു പുമാന പ്രീതി!

അത്മാനാമാജ്ജനേ ഭിവം
ആജ്ജിതാനാല്ലു രക്ഷണേ
നാശേ ഭിവം പ്രയേ ഭിവം
കിമത്മം ഭിവമഹരണം.

എന്നമുണ്ടല്ലോ ചൊല്ലീട്ട്
സ്നേഹം ഹിംസാലുതം കംഡി
കാദി ക്രോധി സൃഷ്ടാ മദി
ഭദ്രാ വൈരമവിശ്രാംസി
സംസ്കാരം വ്യസനാനി ച.

എന്തേ പായേശാനത്മാ
മൃത്യുലാ മിതാ ഇണ്ണാം.

എന്നമുണ്ടല്ലോ ഭിക്ഷാഗ്രീതയിൽ ചൊല്ലീട്ട്. എന്നതുകൊണ്ടു
അത്മകാംക്ഷ ഭിവമെന്നാലിപ്പായം.

കിരു ശ്രേംബന കിം ഭോഗ്രഹഃ
കിം ധരെനല്ലനാദൈഹി
കിം മിത്രബാന്യവേഖി കാത്രം
സവ്മം കാലവശംശതം.

സദ് ഗ്രഹംകൊണ്ടിരുന്നു കേൾവുന്നു കൊണ്ടിരുന്നു ദന്തം നും ചെയ്യുന്ന വരെക്കൊണ്ടിരുന്നു മിത്രവാസ്യവമാരെക്കൊണ്ടിരുന്നു. മഹാത്മാമഹിംഗാലം കാലവരാലസത്രപ്പാ.

കിം സ്ഥിരാ പാപത്രിപിണ്ഡാ

കിം പുരേതുഖ്യദുരുക്കക്കു

മുത്തുനാ മഹ്യമാണസ്യ

തെരു കിം കാൽം ക്ഷണേ ക്ഷണേ.

പാപത്രിപിണ്ഡായ സ്ഥിരക്കൊണ്ടിരുന്നു ബന്ധത്തിനു മേരുത്തുനായിരിക്കുന്ന പുരുതെക്കൊണ്ടിരുന്നു കാൽം? മുത്തുവിനാൽ ക്ഷണത്തിക്കൽ ക്ഷണത്തിക്കൽ മഹ്യമാണനായിരിക്കുന്ന മഹാസ് അവരെക്കൊണ്ട് എന്നു ഫലം? പുറ്റജനത്തു് തന്നാൽ ചെയ്യുപ്പട്ടിരിക്കുന്ന പാപക്കമ്മജരി മഹേപാരം സ്ഥിരപഞ്ചായത്തു് എന്നതും പിന്നോയും നിത്രപിക്കുന്നു.

അതിരാ വൈഹവി എത്ര-

ഓഹ ജന്മനി ജന്മനി

പ്രാരഘ്യുകമ്മഭോക്ത്രാം

പുംസാം കിമിഹ തെരു ഫലം.

ജനത്തിൽ അരുന്നുകും ഓആക്കളിൽ പുതുനായം മഹാത്മിംഗാലം. അവരെക്കൊണ്ട് എന്നു് മഹേപാരാം ചം. അപ്പുണ്ണമേയുള്ള മുഴ ജനാതത പുതുനാരജാജിക്കുന്നു മുനിയേക്കുമെന്ന റിനോതൻ. മഹേപാരം പ്രാരഘ്യുകമ്മഭന്നവിപ്പാം വന്ന മഹാസ് എന്നവരെക്കൊണ്ടുവെം? അവക്കുന്നിവെന്നെങ്ങനെവെം? താൻ ചെയ്ത പുഞ്ചപാപമേ തനിക്ക് അനുഭവമായതു്. അതെല്ലാം നിത്രപിച്ചിട്ടു് മഹവുണ്ണം തോനി അവൻ.

ഓവേഷപരതിയുക്തതാനാം

പുംസാം സത്രത്മഭാഷിണാം

കോ/മം കമമിഡം ചെചവം

ചിന്താ സ്വാൽ സുവിശാരഭം.

തോൻ ആതു്? മുഴ വിശ്വം ഏങ്ങനെയിരുന്നുണ്ടു്. ഏ നുള്ള നിത്രപണാംകൊണ്ട് വിഷയവിരുദ്ധതാൽ പുരുപ്പട്ട ദേശാന്തരങ്ങളിൽ പെയ്മാരുന്ന കാലത്തു് വില്ലാപുണ്ണനായി തന്ത്രപാഠക്കാനചെയ്യുന്നതായി ജീവൻമുക്കുന്നതായി പരോ കാരിയായിരിപ്പോരു ദേശികന്നുകൊണ്ട് സദനോഷംകലന്റു് ഭക്തിയുക്തനായി

പദ്ധതിനാലും അധികാരിയുമായുള്ള നമസ്കാരവും വണക്കവും ചെയ്യു പ്രസാദംവരുത്തി മുഖസ്പതപത്രികൾ സമിതിയെ അറിവാനും പല ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാരെ ദേശികന്റെ കേട്ട പ്രസാദിയു യുക്തിയുടെ മാക്കംവല്ലം ഇവയ്ക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞാൻ:—

ആതിന്ദ്രികളിലും ചോദ്യിയ പിലപ്രാണി മുഹമ്മദായും മല്ലോ. അതിനു മോക്ഷപാരം പലവഴിയുണ്ട്. എന്നാൽ ഒക്കിയും കമ്മ്വും ദോശവും അണാനവും ഇങ്ങനെ നാഭവഴി ഈ വിജ പറയും. അതിൽ ഒക്കിയതു മംറതിനു രക്ഷയാക്കണ തെന്നിട്ട് നടേ ഒക്കിലക്ഷ്യങ്ങൾപുറയും. അതിൽ മോക്ഷ മിച്ചുചൂരു “വൈകാരി(ക)ഒക്കി”. സപ്രമിച്ചിചൂരു “താമസ ഒക്കി” നിരുപക്ഷ “അരതിതലക്കി” അതു വരേണ്ടവരു്.

പിന്നെ ഒക്കിലക്ഷ്യം—എല്ലാപേരുടെ ആത്മാവും തന്റെ ആത്മാവും ഇംഗ്ലീഷ് മേഖലയിൽക്കൊണ്ടാണ്. പിന്നെ,

‘‘ആവണം കീത്തനം വിശ്വാസം
സൂരണം പാബനേസവനം
അംഗ്രീസം വന്നനം ഓസ്പ്രം
സവൃമാതമനിവേദനം.
ഇതി എംസാപ്പോതം കമ്മ
നവധാ ഒക്കിലക്ഷ്യം.’’

ഈവയും, ദേവാജ്ഞയും ദേവാജ്ഞ ഒക്കന്മാരിലുമുള്ള അധികാരി മുഖ്യാം ഇമാനവിന്റെപാസവും സംഗിസംഗവജ്ജിതവും തഹസംഗവും, യമ നിയമാദികളും ഇവയെല്ലാം ഒക്കിലക്ഷ്യം. പിന്നെ കുട്ടമ നിശ്ച-നാനാകർമ്മങ്ങളിലും ദാസാദികർമ്മം ഇവ ഒക്കെ ചോദ്യം. അകമ്മ, വികമ്മ, ഉപകമ്മ, പരകമ്മ, അഭാവകമ്മം എന്നിള്ള കമ്മഭോഷത്തെ ത്രജാച്ചു് സപകമ്മത്തെ ചെയ്യാം. അതിലും നിത്യം, ഗൈമിത്തികം, കാലും എന്നു കമ്മങ്ങളിലുണ്ട്. അതിലും വേദം അജന്താനികളെക്കാണ്ടു കമ്മംചെയ്തിപ്പാൻ സപ്രകാശവല്ലതി ചോദ്യിയതിനെ വിശ്രസിയാതെ അക്കാ മേന കമ്മംചെയ്യു കംബാവസാനത്തിക്കയ മുഹമ്മദ്ദീണവും ചെയ്യു. എന്നാൽ അന്തക്കരണാനുലഭി വരും. കാലുകർമ്മം ചെയ്യാൽ ജനനം ടെക്കോ. ഇങ്ങനെ കമ്മനിഷ്ടാ.

ഈനി യോഗവക്ഷണം, പരമ്പരയുമാക്കേന്നാൽ സമാഖ്യത്തു പത്രപ്പടിച്ചു യമനിയമാദികളെ അനുഭൂച്ചു ഇഷ്ടിം

ക്കേന്നാരാസനത്തിനേലിയന്ന പ്രാണം ഉംചെയ്യു പ്രത്യാഹാര യാദാശയാക്കന്ന വായുജയവും മനോജചവും വരത്തി ആധാരകൾ ലജ്ജളിൽ ഭഗവദ്ധൂനമുറപ്പിച്ച് ബൈഹിതിനിയങ്ങളെ അഞ്ചു മുഖങ്ങളാക്കി അവരേറേയും അംഗങ്കരണങ്ങളേയും ക്രട വായുവി ക്കവാക്കി വായുവെ മനസ്സിക്കാംക്കി തന്നെല്ല ജീവകളാക്കി ജീ ചന പരത്തേൽ ലഭിപ്പിക്കുക. മുത്തു സമാധിം ചെന്നാൽ. അ സ്ഥാതനക്കണ്ട് അണിമാപികളായ അഞ്ചേഷ്ടപ്പെട്ടും, മുരശുവണ്ണം, ദംഞ്ഞം, ആകാഡമണ്ണം, പരകാശപ്രവർശനം എന്നതുടങ്ങിയിൽക്കൂടി യോഗസിലിക്കും ആമിയായും. അവയും ജനനസാധനങ്ങളും. മുഖങ്ങൻ യോഗസിലിം.

ഈനി ആത്മജണാനമാക്കന്നതു മുഹമ്മദ് അംഗപ്പിക്കുക. അജണാനംകൊണ്ട് മുഹമ്മദ് മായയിൽ ഒഴിപ്പുവെന്ന തോന്തിച്ചി കിക്കം. അതിനു നടു മാരുചെ അനേപചിത്തുരിഞ്ഞം. എന്ന പരംതും ദാശപ്രാപ്തവരത്തെ എല്ലക്കാണ്ഡിയുണ്ട് എന്ന ചോദ്യത്തിനുത്തരം പറയുന്നു. മാരുചെ സ്വഭാവം, അദ്ദേപത സപ്രത്യേകതക്കാണ്ട് ജീവച്ചപരനെന്നം പ്രകൃതിപ്പരഞ്ഞുവെന്നം സകളിനിജ്ഞുംനെന്നം ചിന്ന തിരുത്തിക്കുവെന്നം തിരുണ്ണുമെന്നം ബുദ്ധുത്തിനു ചന്നും ഇത്രാണി പലവും ദേശതോന്തിക്കയും വസ്തുവാക്കനു മുഹമ്മദ് മിച്ചുവെന്നം മിച്ചുവെക്കനു മാരുചെ വസ്തുവെന്നും തോന്തിക്ക സപാഡാവം.

പിന്നു മാരു ഏകജനയുള്ളുവെന്നതിനു പറയുന്നു. മാരുയുക്കന്നതു ദേഹാഭിപ്പുപാദം. അതാക്കന്നതെന്നും സത്യലോക റാഡിവോകവും മുഹമ്മദിതുണ്ണപത്രങ്ങളുള്ളു. ജീതുകളും അക്കാദമാപിക്കായ മുഹമ്മദാനവാദ്യും ബുദ്ധമുക്കാനിനകത്തും കുമ്മവും ഇന്ത്രതാഡിക്കുംബള്ളു ഭക്തിയും പ്രതാംകിക്കും. മമതപവും റാഡോഫോംബിലുണ്ടുള്ളോ. പ്രകൃതിയുക്കന്നതു രാധാമയയ.

എ പ്രചയം ഏകജനയുണ്ടായി എന്നതിനു ചാരണ്ണു. മുഹമ്മദപ്രാപ്തത പ്രിയണമായിതോന്തി അതിഭാനവുമിച്ചുവരു, വിരാദപ്രാപ്തങ്ങളം ദായയും, എ പ്രകാശൻ മാരുചെ പ്രാപ്തി. കാഡയിൽ തിരുണ്ണുണ്ടായി തിരുണ്ണത്തിൽ മഹത്തതപരമുള്ളവായി. മഹത്തതപരത്തിൽ അഹംതതപരമുള്ളവായി, അഹംതതപരത്തിൽ; താമസാധകാരത്തിനു, ശബ്ദാഭിരുണ്ണങ്ങളും പരവുത്തവും ഉള്ളവായി. തെളിസാധകാരത്തിൽനിന്നു ദേഹാഭിപ്പങ്ങളും വെക്കാക്കാധകാരത്തിൽനിന്നു മനസ്സും ബുദ്ധിയും

ഹൃദിയദേവതകളിം ഉള്ളവായി. അതു കനായരു മുഹമ്മദിം. അതിവകംപക്ഷ വിശ്വാസിയാണ് അവൻറെ ദേഹം ചതുർശ്ശ പ്രാകമായതു്. അവക്കൽനിന്നു മുഹമ്മദിനുപത്രനുഭാഷിപ്പിക്കുന്നതു് പുജകളിം ഉള്ളവായി. ഹൃദയ അനന്തമാകന്ന ആ പുജക കലാരംഗം മുഹമ്മദ് രജാത്മകനകാണ്ട സൗഖ്യിച്ചവെന്ന കേട്ട്. അതു പുജകളിം ആത്മാമെന്നം ലോകങ്ങളിലാതിള്ളുവെന്നു മുള്ളു ചൊല്ലുന്നിംതനരു പറയുന്നു.

അതല, വിതല, സുതല, രംഗാതല, തലാതലമ, ഹരാതല, ഹ തബള, ഭ്രമി, അനന്തരക്ഷം, സപ്ത്രം, മഹാ, ജന, തപ, സത്യേണ ചതു ദ്രശ്മൈവനം. അതിൽ അതലത്തിൽ ബുദ്ധനായ അസുരൻ ഹരിപ്പു. വിതലത്തിൽ മഹാബലി ഹരിപ്പു. രംഗാതലത്തിൽ യമൻ. മഹാതലത്തിൽ ക്രൂയവശമോധന നാശങ്ങൾ. തലാ തലത്തിൽ നിവാതകവമഹാർ പാതാളത്തിൽ വാസുകിപ്രു വമാരായ നാശത്താമാർ. ഭ്രമിയിൽ മഹാശ്വർ. അനന്തരിക്ഷത്തി കൽ ഗ്രഹങ്ങൾഡി സപ്ത്രത്തിൽ ഹദ്രാഡിവൈകർ. മഹാബോക ത്തിൽ മഹത്താഡ മന്ത്രിവുമാർ. ജനലോകത്തു പുത്രക്ക്ലുത്തിൽ ജനിച്ച ദേവകർ. തപോഭോകത്തു മുഹമ്മദുമാരായ സനകാ ദികർ. സത്യലോകത്തു മുഹമ്മദ്, ഹസനു മുവറിൻ സ്ഥാതി.

പിന്നു എറുലോകത്തിനു താഴെ ഭ്രമിക്ഷ തെക്ഷ പാതാ കൂത്തിനു മീതെ മുഹമ്മദുമാരിനുകരുതു നരലോകങ്ങളിം. അതിൽ ഇരുപ്പത്തട്ടുകോടി നരകമാകനു.

മഹാരജാവം, താമിസ്രം, അന്യതാമിസ്രം, ഏയരവം, കംഭിപ്പുകം, കാലപുത്രം, അസിപത്രവനം, സുചീമുഖം, സാര മേയാദിനം, അവിച്ചി, അയോദ്ധയം, സുകരമുഖം, അന്യങ്കുപം, ക്രിമിഭ്രാജനം, സദംശനം, ഇഞ്ചവഴുനിലയം, വൈയരണ്ണിയം, പുരോജം, പ്രാണാരോധകവം, പീഡിവനം, രഥകല്പയം, ക്ഷാരക ദവം, രാക്ഷസായഘവം, ത്രാവപ്രാതവം, ഭന്തത്രാലവം, നിയേയവം, പരിയശവത്തവം. ഹസനു ദരോന്നിൽ കോടി നരകങ്ങളുണ്ട്.

ഹൃദയേഴ്സ ലോകത്തിനു താഴെ പാതുണ്ടെങ്കിലും ചാന്ന തന്റു് അനന്തരാണി സ്ഥിതി. പിന്നു ഭ്രൂനത്രിക്ഷത്തിനു മദ്യ രൂവലേക്കം. പിന്നു ഭ്രമിക്ഷ

“ஜங்குபூக்கிக்கரைக்குடனும்—
ஒக்காலம் மலிபுதூரை”;

என்ன எழுஷ் பீடு.

“லவணேக்குபூரைஸ்ட்டு—
கயிக்கில்லூதோக்கா”

என்ன எழுஷ் ஸழுத்தும் அதித்த நடவை ஜங்குபீடியொருதானி நவவளையும் அதிகமானதை மஹாமேர ஞானியில் யேங்க உயரம் புதூரப்பித்த மான்ஸைத்தரத்தினேத் தவிஸுவூரம். அது எழுஷ்துலக்கம். அன்புதுயோஜநாவுடி அதைப்பற்றாதுக் கொள்ள மேற்பிரக்கினா வரிக்கு. அதிகானத்துறை வைம ழுமிகு புரம் வேகாலாகு. அன்புதுகோடிக்குஷ்துலக்கம் முதல் தூஷியித்த நாலூராம் லோகாவேங்கத்தினகாம் ஸுந்தரிக் குடும்ப பூக்காலூங்கு. பின்னத்தமலையூனரிக். ஹாபென சுது தீஷலோகாலம். ஹதிலை புஜக்குலாவது, பதினாலுறுநாயிரம் கேட்டேந்தாந்துக்கியிரிக்கினா வேவகது, ஸ்புதுநாயிரம் கேட்டேந்தாந்துக்கியிரிக்கினா ஸமிஸுபண்டு, பதினெட்டுநாயிரம் கேட்டேந்தாந்துக்கியிரிக்கினா ஸமாவரண்டு, ஹாபென எழுஷ்துநாக்காராயிரம் கேட்டேந்தாந்துக்கியிரிக்கினா சிராயுசுமாயும் அரளைஜமாயும் ஸேபுசெ மாயும் ஸுத்துபமாயும் ஸுஷ்டித்தினை ஸத்தப்புள்ளாக்காங்கு விழு ரக்கிக்கினா புபவைதெர.

பின்ன புபவைமெந்தாலிரிக்குமென்னத்தினம் பா யுள். காலாதிகொள்ளு லவம் பரமாளம் அளை, அஸரேளம், அடி, நிமேஷம், க்கிளை, காஜும், தயம், ஸ்ரீஸம், விகாயி, காலி, குற்றம், யாமம், அநாமோராதும், வாரம், பக்கம், கங்கும், மாஸம், ஸுந்தரம், பரால்ம், ரஷ்டிப்பால்ம், முவம்சினம், மாஸம், ஸுந்தரம், பரால்ம், ரஷ்டிப்பால்ம், முவம்சினம், கிருபு குயம், ஜநநாயுக்கருத்தும், ஸுஉபிபுக்காது, மாபுதூரம், குலோகா ஜாதாது முதுகும் குடிபுதூரம். லோகாதுநாவும் முதுகும் முவம் புதூரம் பதினாலு லோகாதுநாவு ஜாதாது முதுகும்.

அரதைண்ணவைக்கித் தூராஸங்வளைம் அநாவற்பு மாயி புஜக்காக்க க்கியும்வணம். பின்ன அதுநாயுமாயி வயிழு

യാസ്തുമരക്കാവളത്തുകൾ അനന്തരം വിവരിക്കിന്നു പ്രകാശിച്ചു മേഖലാട്ടവൻ സത്യലാക്രതോദ്ധം ദഹിച്ചു ചെമയുന്നു. അതുകൊണ്ടു മുമാഡാൽ ടിനെ തുറവർഷം അതിഞ്ചുംബാരജാംവള്ളും വർഷിച്ചു് ഒക്കെ ജലമാഛയിച്ചുമയുന്നു. അക്കാലം മുഹാഡി പ്രജകളും മുഹമ്മദ്യുമു ചതുര്മ്മാളിവന്നുകുടുക്കുന്നു. അശീരിയാൽ ദഹിച്ചു ജലമരക്കാവളത്തുകൾ ലയിക്കുന്നു. മുങ്ങനെ ശിവൻ തമോളണംകൊണ്ടു സംശരിക്കുന്നു..

ഈപ്രകാരം ത്രിമൂണത്താൽ ത്രിമൂർത്തികൾ മായാഭയമായ പ്രപഞ്ചത്തെ സ്വീകൃതിപ്പിച്ചിസംഘാരം ചെയ്യുന്നു. നടക്കെത്ത തത്പര്യം എവിടെ ഒട്ടക്കുന്നു എന്നതിനെ പറയുന്നു.

അതു മായാമയായ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നാശം നട ചന്ന പോലെ തന്നെ എന്നതിനെ പറയുന്നു. ജീവൻ അനന്തതി കുറ്റ ലയിക്കുന്നു. അന്നം ഒഴുക്കികളിൽ, ഒഴുക്കികൾ ത്രു ത്രി ത്രി, ത്രുമി ഗവ്യത്തിൽ, ഗവ്യം അപ്പും, അപ്പും സപതിൽ, സപം അശീരിയിൽ, അശീരി ത്രപതിയിൽ, ത്രപം വാഞ്ചവിൽ, വാഞ്ച സ്പർശത്തിൽ, സ്പർശം അകാശത്തിൽ, അകാശം ശബ്ദത്തിൽ, ശബ്ദം താമസാധകാരക്കിൽ, താമസാധകാരം അധികാരം അധികാരത്തിൽ പിനെ പദ്മാദിഷ്ഠം രാജാ ശാമഹക്കാരത്തിൽ രാജസാമഹക്കാരം അധികാരം അധികാരത്തപ്രതിഭിൽ. പിനെ അനീക്കരണാശളിം മുദ്രയു ദേവതകളും സാത്പികാധകാരത്തിൽ, സാത്പികാധകാരം അധികാരത്തപ്രതിഭിൽ പിനെ അധികാരത്തപ്രതിഭിൽ മഹത്തതപ്രതിഭിൽ, മഹത്തതപ്രതിഭിൽ ത്രിമൂണത്തിക്കുറ്റു, ത്രിമൂണം മായയിൽ, മായാ ചുരുക്കകൾ, ചുരുക്കകൾ ആവാദനിക്കു മുങ്ങനെ പ്രതുതിയായ പ്രപഞ്ചം ലയിക്കുന്നു.

ഈ ദിജ്ഞപ്രമാണമാകുന്ന പ്രപഞ്ചം മായാമയമെന്നാലും അതു നഘ്നമെന്നതോന്നിത്തു പിനെയും പറയുന്നു സപ്തം ത്രിയു കാണുന്നതോന്നം മുദ്രാധി മില്ലേയെന്നും ജാഗ്രതത്തിക്കുവരുവയ്ക്കുവെന്നും തോന്നുന്നില്ലപ്പോൾ എന്നപോലെ ദിജ്ഞമായതു നഘ്ന മാക്കുന്നും എവിടെ കൂട്ടയും എന്നതിനുത്തരം ചുരുക്കാം.

നിശ ലിക്കിൽ രജ്ഞിവക്കാണാൽ അവിയെങ്ങനാത്തു ഒപ്പുവേണ്ടാം ധണാദികളും സ്കൂളത്തെ നാനാ രജ്ഞിവക്കാണി തെരു തെരു തെരു വെരുപ്പട്ടാൽ നടക്കെത്ത പാനു് എവിടെ നിണ്ണഞ്ഞു എന്നപോലെ.

ഈ മാധവേ അന്നപഷിച്ചറിഞ്ഞരേഖം ബുദ്ധസ്താനു പരതെ ഫോടിച്ചതിന്റെരും പറയുന്നു.

ബുദ്ധത്വത്തെ അന്നപഷിച്ചുായും അറിയാവോന്നല്ല. എന്നാൽ അറിയായുള്ളതും, അതെങ്ങിനെന്നെങ്കിൽ ഗ്രതിസ്ഥുതികളിൽ ഉപനിഷദ്ദാശ്വരംകൊണ്ട് അന്നപഷിപ്പംപ്രകാരം. സർവ്വദാപുന്നായി പരമാനന്ദനായി പ്രകാരംതുപിയാണി ബുദ്ധസംഖ്യംചും ണ്ണിരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധമായയിലും തുംഭണ്ണതിലും മഹത്തത്താത്തിലും അന്നപഷിച്ചപ്പെല്ലന്നറിഞ്ഞാൽ അംഗങ്കാരന്തരയങ്ങളിലും ശ്രദ്ധാത്മാ ദിജണാംനന്നുംയങ്ങളിലും വാഗ്മാനിപാശ്ചാത്യങ്ങളിലും ശബ്ദാദിക്ഷമം വിഷയങ്ങളിലും പുമിവ്യാദിപാശ്ചാത്യങ്ങളിലും ശബ്ദാദിക്ഷമം ആയങ്ങളിലും സപ്താംഗത്വകളിലും അന്നപഷിച്ച യുക്തികൊണ്ട് അത്വെല്ലന്നറിഞ്ഞാൽ ഒഴുംഗോചരവും സ്ഥൂതിഗോചരവും മുണ്ണാംഗാചരവും സ്ത്രീംഗാചരവും അല്ലായെന്നറിഞ്ഞും അന്നാക്കരണങ്ങളിൽ അന്നത്തുവിഷയങ്ങളിലും അതിന്റെ ദേവതകളിലും അന്നപഷിച്ച അല്ലെന്നറിഞ്ഞാൽ അവയും വിഷയങ്ങൾ അഭ്യുകകൊണ്ട ധ്യാനഫോചരമല്ലെന്നറിയാം. പിന്നെ മുതിരിലാനിലും അല്ലെന്നറിഞ്ഞും ദൃഢിക്കിയാൽ അതും അനഭവിച്ചുവെന്നും അന്നത്വം അന്നപഷിച്ച അഭ്യുകകൊണ്ടും അറിയുന്നു. പിന്നെ ബുദ്ധത്വനെ പരമാത്മാവാക്കുന്നതും. ആ പരമാത്മാവെന്നെന്ന പ്രതിബിംബിച്ച ദർപ്പണത്തിലെപ്പോലെ തോന്നുന്നതു ജീവാത്മാവാക്കുന്നതും.

പരമാത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിയേ പറയുന്നു. നിംബലനായി നിഷ്കളുന്നനായി. നിർമ്മാണനായി. അദ്വിതീയനായി ആല്ലെന്ന ശ്രദ്ധനായി ആനാഭാമുതനനായി തേജോഭൂപിയായി സർവ്വാംഗനിന്നെന്നായതെന്നും. ആ ആത്മംവും എങ്ങനെ ദേഹാശി പ്രപബ്ലേഗ്രൂക്കതും മുരിക്കുന്നവെന്നതിനെ പറയുന്നു. പരസ്യിലേ സപ്തപ്പോലെയും പുഞ്ചത്തിലേ മഡ്പോലെയും ലവണ്യത്തിലേ ക്ഷാരംപോലെയും മുള്ളത്തിലേ രസംപരശലെയും തിലത്തിലേ, തെതലംപരാലെയും ദഹനിയിലേ ഉള്ളംപോലെയും ആകാശത്തിന്റെ വ്യാപ്തിപോലെയും മുരിക്കുന്നു. ആ ആത്മാവും മൂല ജനത്തിലിരിക്കുന്നപ്രകാരത്തെ പറയുന്നു.

അന്നപത്മവുക്കുത്തിന്റെ ബീജാക്കരണത്തിന്റെ അന്തിംഗത്തു സൃഷ്ടിയുപമായിട്ട് ശാഖാപാശാവകളിൽക്കുംവള്ളും ഇതിനും അഭ്യന്തരിയിൽ.

ആ ആത്മാവു് എന്ന് പത്രികാങ്ങ തുറായിരും ജാതി സ്ഥാ വരദംഗമങ്ങളിലെല്ലാം ജീവാത്മാവായിട്ടു് അന്തംാഗതതിരിപ്പുതു. ജീവപരാഡോമിലു എന്ന തോന്തിചേട്ടതു്, അപേതിയനായവൻ പല ജീവനായി നാനാദേഹങ്ങളിലിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു തനിക്കു മുണ്ടാക്കേണ്ടം താന്നുവിപ്പുതു് എങ്ങനെ എന്നതിനി നിന്തുമ്പും പറയുന്നു.

പല പരമാഡോമിൽ വെള്ളിവർത്താവു അവയിലെ പ്രക്രിയാഭാവം ആദിത്യത്വം പ്രതിബിംബം കാണുന്നും കാണുക. ആ ദിത്യനായതു പരമാത്മാവു്. പ്രതിബിംബം ജീവൻ, ജലം മാരു തെന്നു കണ്ണാൽ പ്രതിബിംബം വധിന്നുകൈയെന്നു നികുതി മണ്ണു. ബിംബം മരയുംബാറി മുടുക മരകയും അസുമിക്കുവോറി മുടുക അസുമിക്കയുമണ്ടണ്ണു. വെള്ളം മുളകുവോറി പ്രസി ബിംബം മുളകുന്ന എന്ന തോന്തകൈയെയുള്ളി. ബിംബം മുളകു വോഴു മുളകുള്ളിള്ളി. പിന്നെ കൂദാശയി നീരിൽ കലങ്ങിട്ടും തെളിവെന്ത നീരിൽ കൊള്ളിത്തിട്ടും കാണാമണ്ണു. അതു് ആ ജന്മാന അതെനാജുള്ളടു വിശ്വേഷങ്ങൾം. ഓച്ചം മാരുയെന്നറിവാൽ ജനന ചരണങ്ങൾംതന്നു പ്രതുക്ഷാപ്രമാണമണ്ണു.

ദേഹത്തിലുകൊഡുണ്ടന്നറിവാൽ അനമാരണാം മാനുപ്പ തുക്കുംപുത്തികരി പലതുള്ളീ. അന്തർഭാഗതതിനും മുളകിയ അള്ളടു പ്രകാശം ചുരുത്തുനുതു് ഒരു അനമാരണം. ഒരു കണ്ണാൽ തീയിഞ്ഞുന്ന ചൗല്ലാമണ്ണു. മറ, അരഹം എന്നുള്ള നാമവും അതുക്ഷമമണ്ണു. ജലമുഖാശയ ഘടങ്ങളുള്ളപ്പും, ഘടതതിലെ ആകാശം, പ്രാബല്യം, ദേഹത്തിലിരിക്കുന്ന ദേഹിക്ക ദേഹസം വെന്നും മുള്ളി താനം, ദിവമിയുടെ, ചെവതന്നും മുള്ളയെക്കിൽ ദേഹം പ്രകാശിക്കയില്ലപ്പു. എന്നതുകൊണ്ട് ലോഹം അംഗ സ്നേഹത്തിനേരു ചേഷ്ടിക്കുവെന്നുമിള്ളി.

ആത്മാവിൻ മായാസംവെന്നുമില്ല താനം. മായയുടു് ആ അക്കമംവെന്നും ഉണ്ടതാനം എന്നതിനെ പറയുന്നു.

ആത്മാവാകന്നതു സപ്പണ്ടം; മാശയാകന്നതു കണ്ണയലാറി ശ്രീഖണ്ണങ്ങൾം. നാമംകൊണ്ടു തുപംകൊണ്ടു ശ്രീഖണ്ണങ്ങളോലെ മാറി; ആ തൃത്യമുള്ളതാക്കാക്കാണ്ട സുവണ്ണംപോലെ മുച്ചി ചു; നീട്ടു ശ്രീഖണ്ണാക്കം വോഴു പോന്നാണ്ടതാനം. ഹാടിച്ചുതു് ഒരു തൃശ്ശൂലി ശ്രീഖണ്ണമില്ലതാനം എന്നറിക്ക.

ങ്ങൾ ജീവൻതന്നെ പല ഭേദത്തിനും പലതരം വ്യാപാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നെന്നെങ്കിൽ ശ്രോതൃത്തിയത്തിനും ശമ്പളമണ്ണത്തിനും ശക്തി അപേതിനില്ല. നയനേത്രത്തിനും അപലുഖമണ്ണത്തിനും ശക്തി മുഴുവൻബന്ധില്ല. ഇതു വള്ളം എല്ലാറിനും കണ്ടക്കൊടംകു. ഒരു ജീവന്മല്ലോ എല്ലാറിനും കണ്ടക്കൊടംകു എന്നപോലെ ബുദ്ധം ദായയകൾ മറയുകയും ചെയ്യും. പ്രകാശിച്ചാൽ അതിനെത്തന്നെ പദ്ധതിയും ചെയ്യും. ഓയവിൽ മറഞ്ഞെന്ന വഹനിയപ്പോലെ മായ ബുദ്ധത്തെ മരച്ചിരിക്കുന്നവും തോനും അംജണാനികർക്കും. അറോക്കിയും മരഞ്ഞിട്ടില്ല തുണം ത്രസ്ത്വം പടവും എന്നപോലെ. ത്രസ്ത്വായതു ബുദ്ധം ശാഖയാശ്വരം പടം. ആല്പുന്നതു ത്രസ്തു നാമത്ര പദ്ധതിയും പടം, എപ്പോഴും ത്രസ്തു ഉണ്ടാനും. എന്നപോലെ ആജ്ഞ.

ഭേദം ക്രാതെ ജീവൻ പ്രകാശിക്കുമെല്ല. ജീവൻ കുടാബാ ഭേദം കൂടം ചെയ്യുമെല്ല. ജീവൻ കൂടംകുത്താവും ഭോഗകുത്താവും അല്ല; ആജ്ഞാവത്രേ താനും—എന്ന ശക്തി പറയുന്നു. സൗത്തുപ്രകാശം വന്നാൽ ലോകൻ കൂടം ചെയ്യുവണ്ണുമ്പെ.

മുൻപിനാൽ മോക്ഷവും വാശ്യത്തിൻ്റെ അംഗത്വം മെനും ചൊല്ലിച്ചിനെത്തലിയിക്കുന്നു.

സത്തപ്രാണത്തിനു ഉണ്ടാനവും രജോഹ്രണത്തിനും കർമ്മവും തമോഹ്രണത്തിനും അംജണാനവും ഘലഭാകയാൽ അണ്ണാനത്തിൻറെ ഘാഥം ശ്രോക്ഷമമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അതിനും ത്രിഹ്രണമധിമയം സാകയാൽ വിഷയമായി. പരഞ്ഞായും തന്നോടും ഇത്താഴപരം നേരയും ആത്മാവു് എക്കാട്ടിച്ചും പരിശീലനം ചെയ്യുന്നതാണ്.

ആത്മാവു് എല്ലാജോക്ഷം ദന്തങ്ങിൽ എന്തിനും മുഖവോട് പരിശീലനം ചേരണില്ല? എന്നതിനെത്തരം ചാറുമുണ്ട്. എല്ലാജോക്ഷം ആത്മാവു് ദാനോദാനം നിന്നുംയിപ്പോളും മുഖവോട് ബുദ്ധവിദ്രുപാഠം ചെയ്യുന്നും. നിന്നുംഈം വന്നാൽ വൈശാഖതാനും. പുഞ്ച കടപ്പോളും തോനും വേണും, എന്നപോലെയുള്ളത്; എന്നട്ടേ അതു നേത്തെ ഇഷ്ടിക്കുന്നു. വിജാനാനും വന്നാൽ എന്തിനും അണ്ണാനും? തുപ്പിവന്നാശവന്തിനും അമൃതു്? അത്യും അറിഞ്ഞാൽ എന്തിനും ശമ്പളം? മുക്കൻ കർമ്മം ചെയ്യാണും കർമ്മപ്പാലം വെന്ന് ക്രിയീപ്പില്ല. പാഞ്ചപത്രത്തിലെ ജവം ചോദയയുള്ളത്, കടശശാഖാന്ത

നെങ്കു് മോറിയ്ക്കേരുന്നു. ചേന്നാലും പാഖാകയില്ലപ്പോ എന്ന പ്രോപ്പയുള്ളൂ.

നിഃസംഗംകൊണ്ടിരുന്ന ഇന്നത്തോഴം വേദപ്രകാശം, ഉള്ളാമോ വാസനാരക്തിപ്പുന്ന ശൈ തീക്കുപ്പാൻ ചൊല്ലുന്നു. അതുണ്ടാകും “തിഥംഗസംഘാനനിലപ്പുണ്ടവു്” എന്നുള്ള തുകാണ്ട മോക്ഷിനാം. പിന്നെ മക്കി വച്ചു പാശ് കാലു ചെന്നാൽ നിവിത്തിയാലും കുടു നിവിത്തിനില്ലപ്പോ. ചരച ചുററിയെറിഞ്ഞ പദ്ധതം താരതിരിയുന്നപ്പോ. കത്തിക്കെടുത്ത തിരി യുപത്തിൽ കൂത്തുനബ്ദപ്പോ.

അംഗങ്ങെന്ന വരുമെക്കിൽ ഖമിരിപ്പിയാജ്ഞാഭോധന കുടു നടന്ന വിഷയമെന്നവിക്കുന്ന മാനസോദ്ധിയത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തു് അതുനെന്നു. അതുവും കണ്ണകൊണ്ട് എപ്പോഴുമിരിക്കുന്ന ജാവന്ന വിഷയസംഗമം സംസ്ക്രമം കൊണ്ടിരുന്ന്, എന്ന തോന്നന്തു പരമാ തമ്മാകയില്ല എന്നതിനേപ്പറയുന്നു. അതു വരികയില്ല—ജീവാ തമാവാചിട്ടു് അന്തർഭാഗത്തുകയ്ക്കുത്തമാവായിട്ട് ഖമിരിഭാഗത്തും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരമാതമാവാകുന്നതു്. അവന്ന ക്ഷയവല്ല നൃഥം സുവിജിവവും ജനനമരണവും ഇല്ല. വിഷയമായതു മായ അപ്പോ. മായയു് അതമാവു് കാരണമാകകൊണ്ട കാരിയം കാരണത്തിക്കാൽ വരികയില്ല. ആപാലയു് അശ്വിനെയും ഭഹികയും രഹ്മിക്കു സൃംഗൈ ചുട്ട പിടിക്കയും ചുതുനു പിതാവെ ശാസ്ത്രികയും ചെയ്തു കൂടാംപ്പോ.

അതുകൊന്ന ഇരുക്കുമെക്കിൽ സത്തപ്രാണത്തിന്നുണ്ടായ അംഗാം മായാന്ത്രാം ചെയ്യുന്നവാരുണ്ടുന്നു. ത്രിമുണ്ടത്തിനു മായ കാരണമെല്ലോ ആകുന്നതാനുത്തരം പാശുനു.

അതുനും മായയുടെ അന്തിംഗാഗത്തുണ്ടായിരെന്നുള്ളൂ. മുഹമ്മദാന്താന്തത്തിനും സാധനമാകകൊണ്ട സംസ്ക്രക്കാരുണ്ടാൽ മായാവനത്തിനും പാശക്കാഡി. പങ്കത്തിൽ മുള്ളു കുമലക്കുമ്പും മാംസത്തിൽ കിടന്ന ശംഖും എന്നപോലെ തിഥംഗംകൊണ്ട മഹിമയുണ്ടാകുന്നു.

ജീവനും ജനനമരണമില്ലയെന്നപ്പോ ചൊല്ലു. ദേഹമോ അശ്വിനിൽ ഭഹികയും ചെയ്യുമപ്പോ. അഞ്ചും പുനർജ്ജന തത്തിനും സൃഷ്ടത്തുപ്പെട്ടുത്തത്തിനും പാതുമാകുന്നതെന്നു ചോദ്യ ആരിക്കുന്നതും പറയുണ്ടു്. പണ്ണുപാപത്തിനും പുനർജ്ജനനത്തിനും

ക്രുമക്കന്തു് ഇതിയങ്ങളും ഉന്നും. പദ്ധനംചെയ്യു ചേഹമ
സ്ഥാതെ ചില ചേഹങ്ങളുണ്ട്. അതിനെന്നെഴുപ്പും. ജാതിപ്പാപ
ഭൂമാശ്വർത്തും എന്ന ചൊല്ലും. ഒരുംതന്നെ സ്ഥലസ്മൃതി
ക്ഷേക്ഷാരണസാമാന്യങ്ങൾക്കുംയും. ക്രുതു നാലിലും ആൺവിൽ
ചൊല്ലിയ ദീനക്കേഡും അംഖതാനികളുടെ പദ്ധങ്ങൾ. ഒട്ടകം
ചൊല്ലിയ ചേഹം അഞ്ചാനികളുടെ പദ്ധം. മനസ്സും ആടു ജാഗ
ദ്രോഹം ബഹിരിപ്രിയങ്ങളിൽ ഇരുന്ന വിഷയം. അംഖവിക്രാം,
സപ്താദ്യം ബഹിരിപ്രിയങ്ങളെ അറഞ്ഞമുഖങ്ങളാക്കി അന്നാ
ക്രാന്തജ്ഞലിലിരുന്ന സപ്താദ്യം അംഖവിക്രാം സ്വശ്രൂപിഭ്യേം
ക്രുതിയങ്ങളോടും അറഞ്ഞിരിഞ്ഞാജ്ഞലാട്ടം ആടു ജീവനിലിരുന്ന
ഈംഭരും ഉഭായി സ്വശ്രൂപിയെ അംഖവിക്രാം. തുന്നചേഹം
ക്രുതിയങ്ങളോടും ജീവനാട്ടരകുടെ സ്വശ്രൂപാഗ്രത്തിരുന്ന പരമീ
അംഖവിക്രാം. പിന്നെ ഇതുതന്നെ പുണ്യപാപത്തിക്കലെ അ
നീക്കും സ്ഥലദേഹം മാസപിണ്ഡത്തിനേൽക്കു ഇരുന്ന കുമ്മം
ചെങ്കുന്നതു ജനനമാക്കന്നതു്. പിന്നെ അതു സ്വക്ഷുദ്ധേഹത്തിൽ
കടനു സ്ഥലദേഹത്തെ ത്രാനം ചെയ്യുന്നതു് മരണംകുന്നതു്.
പിന്നെ സ്ഥലദേഹം ധാതനാട്ടിഭാഗത്തിലിരുന്ന പുണ്യപാപം
എൻറിയതിനെ അന്ത്യവിച്ഛ സമത്പം വന്നാൽ പരിശോഭാട്ട
കാരണാദേഹത്തെ അവലുംവിച്ഛ സ്വക്ഷുദ്ധേഹം കുലത്തു് പരിപ്പു
ശ്രമാഗ്രിരിക്കുന്ന ആത്മാവനേപ്പുാലെ ആനന്ദത്രിപ്പിയായി അ
കാശത്രിപ്പിയായി തത്പരിശാന്നിം സങ്കോചപ്രാശംകൊണ്ട
ശായ പീഡ കുലത്തു് മാധാരമയം കക്കാണ്ടിണായ ബോധാന്നം
കുക്കണ്ട് തന്നത്താൻ മരന്തിരുന്നവിഷയത്തിക്കൽ കാരണാദേഹം
വിട്ട മുള്ളാത്തവത്തിക്കൽ ഉണ്ടാം. അതെങ്ങനെന്നെയകിൽ
ത്രിമൂണ്ടനോടും റാഗദേപംശാഭിജ്ഞാട്ടം സങ്കോചപ്രാണ്ടിയോടും
ആടു ശുശ്രമായ സ്വീകിക്കൽനേൽക്കു അഭിവ്യാസി ചെയ്യുപോലെ
ചെയ്യു് അന്നത്രാദേഹം മുള്ളാത്തവത്തിക്കൽ ഇരിക്കുന്നവൻ. ചുവ്
ജനത്തെ മരണകാലത്തു് പലദേഹത്തെ ദംശ്ശിപ്പിച്ചതിൽ കാംക്ഷ
ദേവനു ചേഹമത്ര യുനിച്ചിട്ട യുനവശായ ചേഹമുണ്ടാക്കുന്ന
എന്നുത്തു് ദേഹംആരാനുഡാനുഡാനു യുനിച്ചിണാക്കുന്ന, യുന,

കുടാരതെ എങ്ങനെ തോറ്റിനാണെന്നു എന്നും യുക്തി. വുഷ്ണവി അംഗോലേയുള്ള എന്നൊട്ടത്ര യുക്തിക്കു മാരു അന്നാഭിയായും അന്തവർത്തായും ഖുജന്നോന്ന്. ആ മായ കൃത്യമായ. പാശ്ചാത്യം വിശയവും അന്തഃശ്രദ്ധാബന്ധവും അന്നാഭിയായി അന്തവർത്തായി അന്നോന്നു് എന്നിട്ടു്, അവില്ലോ അസ്ഥി തത്തദണ്ഡിനിവേശനം സിഗപേഷം എന്നിവരോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന അഫക്കാരം ഫേയു വായി വാസനക്കാണ്ട ബീജാങ്കരത്തെപ്പുാബെ ദേഹമണ്ണായിട്ടു് ആതനാകനു. പിന്നെ സദമാന്ത്രമേം ജീവനോടു കൂടെ പരക്കൽ ചയിച്ചു് ബുദ്ധസായജ്ഞാം വരുന്നു. ഖുജന്നെ മാംസപിണ്ണിയമല്ലോ തന്യുള്ള ദേഹം നാബിന്നേൻ വ്യംപാരജ്ഞാം.

ശുണ്ണ അവസ്ഥകരം എല്ലാടവും പിറിയാതെക്കു ദിക്കാണ്ടി കിക്കു ജീവന്നേൻ സപ്താഹം, എന്നിട്ടു് ജീവന്നു് അനന്തതിയില്ല ദൈനനം ചോപ്പി. നടു ജീവനെ പഠണ്ണതകത്ര ഘടകാശവദ്ദേശം എന്നാണ്ടോ പറഞ്ഞതു. അപ്പും ആകുശം അന്തർബഹിരായും ഘടകമുച്ചിലം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു് അകുശം അനുകാശനത്തിനും ജീവനം തടവു ശായിലും എന്നതിന്നേൻ യുക്തി ഘടതത്തിനു് സുക്ഷ്മതുപമായിട്ടു് സുചിരജ്ഞമുണ്ടു് അതുകൊണ്ടു തിരിപ്പി. ഘടതതിൽ ജീവനിരിച്ചു് അടപ്പത്തിവച്ച ചുവട്ടിൽ തീയിട്ടാൽ അശിഖ്താല യായതു് അകത്തുവെന്നു നീങ്കു കൂടുന്നവല്ലോ അതുകൊണ്ടു സു ജീരുണ്ടു് തകവിലും ദൈനനം. അനാഭവിച്ച വാസനമേതു വായിട്ടു് വിശയത്തിലുള്ള മനസ്സും മനസ്സിലുള്ള വിശയവും അ സ്ന്യാനവും ചേർച്ച വന്നരു വേർപ്പെടുന്നില്ലതെന്നതിനുത്തരം. അ തിനു ത്രുമിക്കുന്നു, ദേഹത്തുലജ്ജപ്പും കൂടും. മനസ്സും വിശയവും ദേഹയും വേർപ്പെടുക്കുന്നു താനെ പോകിം. വടക്കല കൂടും പോലെ, കൂലം കുടിക്കുന്നോരു കരിപറിക്കുന്നു എന്നത്മം.

ഖുജവള്ളും വേദാത്മമാണു യുക്തികൊണ്ടു മായാത്മാഭവും ബുദ്ധാനേപാഷണവും ചെയ്തു ബുഖി തേളിത്തെ ശിഖ്യൾ പി നെയ്യും പാപമോച്ചം മാറ്റിക്കുന്നു. അസ്ഥിശാസ്ത്രങ്ങളെന്നുമായതെന്നാണ്ടിനെ പറയുന്നു. തക്കവും, സാംഖ്യവും, മീമാംസയും, വൈദികം, ആക്ഷതവും, ലോകാശത്വവും, ബൈജ്ഞാനികവും, അബദ്ധപരികം. അതിൽ തത്തന്ന്യാശയും കുറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നു പക്ഷമെന്നും ഒന്നു വരുത്താനും കുറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നു പക്ഷമെന്നും രണ്ടു പ്രകാരമായും, മീമം ॥ ബയ പുംമീരിംഗം വരുന്നും ഉത്തരമീമാംസ

തെന്നും മല്ലുമമീമാംസത്തെന്നും മുന്ന് വക. അതിൽ പുവർമീമാംസ ദോഷാപക്ഷത്തെന്നും പ്രാണികരവപക്ഷത്തെന്നും കാളുകരപക്ഷത്തെന്നും ശൈവഗാക്തയവെള്ളിവച്ചപക്ഷത്തെന്നും ഏഴുപ്രകാരമായി വിചാരിച്ചുണ്ട്. ഉത്തരീമാംസത്തെ ബുദ്ധമാജൈപ്രത്യക്ഷപക്ഷത്തെന്നും വിചാരിച്ചുണ്ട്.

പിന്നെ ഭോക്താവത്തെന്നു തെളിപ്പുകാരമായും ആരുമ്പത്തെന്നു തോഖപരിമാണമെന്നും അംഗവപരമിമാണമെന്നും രണ്ടുപ്രകാരമായിയും ശ്വേതലംബത്തെ മാല്ലുമികപക്ഷം തോശാചാത്രപക്ഷം സെംത്രാന്തികപക്ഷം വൈഭാഷികപക്ഷം എന്നിവയ്ക്കും നാലുപ്രകാരമായും വിചാരിച്ചുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഷഡ്ബുദ്ധമന്മാരും അതിലെ വിശാഗവും, പ്രത്യക്ഷപ്രമാണത്തെ പറഞ്ഞെടുത്തു പ്രത്യക്ഷമൊരു പ്രകാരം പ്രമാണായതു്. പ്രതിജ്ഞ മേരു ഉംഖവരണം (ഉപനയം) നിശ്ചയം എന്ന പാശവാവയവഞ്ചലൈക്കാണ്ടി സാധ്യക്കുന്നതു് അംഗമാനപ്രമാണം. അതിൽ അംപയവ്യാള്ളിയും വൃത്തിരേകവ്യാള്ളിയും മുന്ന് രണ്ടുപ്രകാരം പ്രമാണ പിന്നെ പെടുത്തുമെന്നും അംവപത്രപക്ഷം എന്നും, അതിൽ ശിക്ഷയെന്നും,

രണ്ടുപ്രകാരം ആരുമാം ഔഗ്രജ്ഞസ്ഥാമദ്ധ്യമെന്നും നാലുപ്രകാരം അംപെടുക്കപ്പും. അതിൽ ശിക്ഷയെന്നും വ്യാകരണമെന്നും നിതക്കതമെന്നും ചട്ടേക്കപ്പുണ്ടും ജ്ഞാതിക്കൈന്നും കല്പമെന്നും ആരംബണാം. ശാവ ഔക്കു്. ശാവ ഉണ്ണു് വേദം സാമം വേദം അമദ്ധ്യവേദം ആകൈക്കണ്ണാൽ ധർമ്മപ്രതിവാദം. ബ്രഹ്മപ്രതിവാദം അമദ്വാദവാക്യം ഉച്ചനിഷദ്പാക്യം എന്നിങ്ങനെ ഷഡ്ബുദ്ധമന്മാരും അചൈത്യപക്ഷം. പിന്നെ പാശവമവേദം ഉപദേവതാം സൗത്രി എന്നും മുന്നുപ്രകാരം പെടുത്തുപക്ഷം. അതിൽ ഇതിഹാസമെന്നും പുരാണമെന്നും രണ്ടുപ്രകാരം. പാശവേദം ഇതിഹാസമാക്കന്നതു്. ഭാരതം പുരാണമാക്കന്നതു്. ബ്രാഹ്മം, പാതമം, വൈശ്ലീവം, ശ്രേംഭം, കല്യാണം, ശാന്താം, നാരഭിയം, ശാഗവതം, ആഗ്രഹം, സ്ത്രാന്തസംജ്ഞയിൽ, ഭവിഷ്യം, ബ്രഹ്മവൈവത്തം, മാക്ഷണോധയം, വാമനം, വാരാഹം, മാതസ്യം, ക്രമം, ബ്രഹ്മാണിധിം ഇതി തീണ്ടു്.

പിന്നെ ആയുവേദം, ധനാദ്ധീംഭം, അരുംടേ ചദം, ഗാന്ധവം വേദം, ഇവ നാലുപ്രകാരം ഉപദേവതം. അജ്ഞവാളുക്കു്, മന, വ്യാം കു്, ഇവരായ ചമിശ്ശുപ്പുട്ട ഇവ റാമതിയാക്കന്നതു്. അപേണ്ടുപക്ഷങ്ങളായതു വേദത്തിന്റെ വ്യാവ്യാം. പാശവേദങ്ങളും കണ്ണതു്. അതുകൊണ്ട് പുവ്യാപരവിഭാഗത്തോട് തുടിയിരിക്കും.

അനംഗങ്ങളാണ്, മീമാംസയും, ഗ്രായണ്ണരാസ്യവും, ധർമ്മരാസ്യവും
ആയവേദവും ശാസ്യവേദവും, ധനവേദവും, ആത്മവേദവും
എനിവ അംശാംഗവില്ലാക്കുന്നത്. അവരുടെക്കാണ്ടിണാകുന്ന
ആഗമലൂപമാണെന്നറിക്കു പിന്നെ കലാവില്ലയാക്കുന്നതെന്നെന്ന
ലൂപമെന്നതിനെ പറയുന്നു.

അക്ഷരവക്ഷണം. (എ) വേദം (ഒ) ശാസ്യം (ഈ) പരശ്രാം
(ര) ഇതിഹാസം (രി) ശിക്ഷാ (ഈ) കല്പം (രീ) പ്രാക്തണം
(വ) നിത്യക്രമം (രി) മഹാല്പ്പ് (മഹി) ജ്ഞാതില്പ് (മഹി)
അവകാശം (എരു) വൈദ്യുതം (മഹി) ആക്ഷണം (എരു) ഉച്ചാ
ടനം (മഹി) സ്ഥാപനം (മഹി) പ്രോഷണം (മഹി) അസ്ത്രജ്യം
(മഹി) സജ്ജം (മഹി) ഗണിതം (മഹി) ലിവിതം (മഹി) ദ
സ്യവം (രുരു) വിശ്വാ (രുരു) വേണാ (രുരു) മുംഗം (രുരു)
ബാളം (രുരു) ഭൂത്തം (രുരു) കവിതപം (രുരു) ശ്രൂതപം
(രുരു) ഭാത്പം (?) (രുരു) സംഗ്രാമലക്ഷ്യണം (രുരു) മല്ലയുലം
(രുരു) വേഡാളുമഡം (രുരു) ചിത്രകരം (രുരു) മുള്ളി (രുരു)
മോറനം (രുരു) ഖൃജാലാ (രുരു) മരമന്ത്രജാലം (രുരു) രമ
പരിക്ഷ (രുരു) അശ്വപരിക്ഷ (രുരു) രജപരിക്ഷ (രുരു)
ജനപരിക്ഷ (രുരു) ഭ്രമിപരിക്ഷ (രുരു) പത്രപരിക്ഷ (രുരു)
ക്യാഗശാസ്യം (രുരു) മന്ത്രശാസ്യം (രുരു) ശക്കനശാസ്യം
(രുരു) ശില്പശാസ്യം (രുരു) വൈദ്യരാസ്യം (രുരു) മരവരാസ്യം
(രുരു) മദനശാസ്യം (രുരു) അഗ്നിസ്തൂംനം (രുരു) ജലസ്തൂം
നം (രുരു) വസ്തൂസ്തൂംനം (രുരു) ദിശ്വിസ്തൂംനം (രുരു) ജിമപാ
സ്തൂംനം (രുരു) ശ്രൂതിസ്തൂംനം (രുരു) രസവാദം (രുരു) വിലാ
വാദം (രുരു) കാഞ്ചിവാദം (രുരു) സൂത്രവാദം (രുരു) മന്ത്രവാദം
(രുരു) മാഞ്ചാവാദം (രുരു) ദാരാധി (രുരു). ഈ അദ്ദേഹത്തു
നാഡു കലാവില്ലരെന്നറിക്കു.

പിന്നെ മനജാതിയിൽ എഴുപ്പും അത്രുമങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനെ
പറയുന്നു. സ്വപ്നക്രമം നിശ്ചയിച്ചുപറയുന്നതിനും പറയുന്നു.

“രേഖാ യമസ്തൂപരൂപമം
ക്ഷാന്തിരാജാവമേവ ച
ശശാനം വിജത്താനമാസ്തിക്രൂ
ശ്രൂതക്രമം സ്വപ്നവജം.
ശശത്തും തേജോ യുതിഞ്ചാക്ഷ്യം
യുദ്ധം ചാപ്പുപചായനം

நெரிசிப்புவடைவனு
க்குறுக்கும் ஸப்ளோவது
ஒங்கிரோரக்ஷப்பள்ளிஜு)0
வெவரூக்கும் ஸ்ப்ளோவது
பரிசுந்துதாகம் கும்
ஒல்லேபி ஸப்ளோவது.)

மாதுத்தீப்புத்திரை ஸபகும் ஹதுவ்டீப். விரௌ
ஸ்கூவல்லுக்கும் பிலுப். அதிலே அல்லால்லாமாய் புனிதோ
மாய் உடை. அதிலே புதிலேமாம் நிழமாகானது. அதை
ஈன்னாலைகிற மாதுத்தீப்புத்திரை ஆவுக் குருவுள்ளன. விரௌ
வெப்பியவல்லும் கும்மென்றிக. பிலுப் விலுப்பூரிசுக்குவி
புசிசுது விலுப். விலுப் க்குறுக்குத்திரை குளிலும் தூதை
விப்பிசுது அல்லாமா. க்குறுகியன் செப்புத்தானியிலும் வெஞ்சுக்
குடுகிலும் உதவிப்புசிசுது புதிலேமாமாய் ஸ்கூவல்லுக்குமா
ரிக்.

விரௌ எத்துங் பர்த்துங். ஏழுவங்குப்பிலும் நிறம்
செழூ முகக்கூத்திலினா வில்லுதூஸங்செழூ லிக்ஷவாணி
முக்கில்லயக்கை கொட்டுது முக்குங்கு முக்குங்குக்குக்குக்குக்கு
வில்லு காம் வாக்கு கையுவ்வுக் காலாகு குலும் கடு
க்குதாக் விசுயவிக்குதிவாக்குவாக்கு ஸங்குஸித்து. அல்லு
க்குக் குதாக்கு போக். அல்லுதை விசுயமித்துக்கொக்கில்
விவாமமாச்செழூ முகமுயமங்குங்குத்து. அதுத்தைக்கையை
கிற ஸதும்மாய் கொதுயோடு குடு முகத்திவித்தா பஞ்சய
அத்துக்குக்குத்து யம்மத்து அல்லக்குசெ. பஞ்சயுதமைவது,
ஸ்ராயுங்காங்கு முகமுபீதியும் தழுங்காங்காங்கு ஜுக்குக்கு
கெயும் பிருக்குத்துக்கேயு பீதியும் மேம்மக்காங்கு கேவங்குத்துக்கே
பீதியும் வெலிகொங்கு தீங்குத்துக்கே பீதியுச் முகத்திக்குலாக
தாக்கு மங்குத்துக்கே காவங்கும்கு கீங்கும்புத்துக்கே
கொங்கு சூஜியு சுத்துக்கு சுத்துக்கு கொங்குதோசுத்துக்கு
அதிமிக்கை நுத்திவகுத்துக்கும்கும்கும்கும்கும். அது அதிமியுச்
குதுகுதுபுமாக்கும்கும் பர்வாயும் கோசுவும் வேப்புவும் கக்கு
கொயும். முக்கை பஞ்சயுதமைவுர யம்மிதமாகிக்கும் அகோமேன.
யாக்குக்கும்குக்கும் செழூ முகமுத்து முக்கும்கும்கும்கும் பஞ்ச
கிளம் அங்கேப்பித்து அல்லக்கும்கும்கும்கும்கும் பஞ்சயுது
கொங்குக்கும் கோக்கும்கும் புதுானாயும் கூளுக்கும் யுங்கியு
கொங்குக்கும் கோக்கும்கும் புதுானாயும் கூளுக்கும் யுங்கியு

പിന്നെ യജനയാളുന്നവും അശ്വചട്ടനവും, കൗദ്യം, പ്രതിഗ്രഹമും വിധിയല്ല. അല്ലോപനവും, യാജനവും, പ്രതിഗ്രഹമും വേണ്ടിയും പാപയുതം. അതിനെ ത്രജിച്ചാൽ കടക്കുന്നതുനേതിനും അല്ല മില്ലുക്കിൽ വിള മുമിയുടുവൻ കൂദാശയുടെയെടുത്തു കൂദാശിന്ത കണ്ണു ദ്വിരക്ഷി അന്വേഷി. പിന്നെ പാതിവയ്ക്കുകഴിഞ്ഞാൽ സംസ്കാരം അവചംഖിച്ചു. അതിനെ വിശയവിരാശം വന്നില്ലെങ്കിൽ കിൽ പുന്നതിനു പേരുകും. ഭാന്തുകെ ഇഷ്ടയും തകവല്ലും കൊണ്ടുപോകില്ലോ. ഗ്രഹത്തിൽ വച്ചുള്ള പോകില്ലോ. വന്നതില്ലിരുന്ന ആവാലുംലും ധരാളു ഉരുത്തോടുകൂട്ടരും അഗ്നിപത്രവും കൂലപകപവും വന്ന ആളുകി ഉപജീവിച്ച് റിക്കവസ്തുവാം ദൈയു ഒരുന്നിയമാളി അന്വിച്ചു ദേഹാള്ളാശം ചെണ്ണു ചേരു തുാഗം ചെണ്ണു. അല്ലാളുകിൽ മുകുടവയ്ക്കു കഴിഞ്ഞാൽ നാംന്റും സുമഖ്യംബിച്ചു പെടകിക്കുന്നു കൂദാശയീനമാണോ യഴിച്ചു ദണ്ഡും ആമണ്ണുവവും ജലപടവും മറ്റുള്ള അല്ലാതെനേരുക്കു തും ദാരമെയ്യും ഗ്രാമങ്ങളിൽ നടന്ന സംഘരണങ്ങളിൽ നിന്മയേറുവോ വളിച്ചുതെല്ലാം ജീച്ചിച്ചു വാസ്തവാനീതുല്യതയും കൈവല്ലും ഒട്ട നീ നിന്മയേറുവു കൂട്ടുകനി ക്ഷേമിച്ചു ആവാദിയുണ്ടെങ്കാണ്ട ജീവ നൃക്കന്നാഴി പ്രാരംഭം ആചിച്ചുകൊടുക്കു. ഈ അന്തുമവിശേഷങ്ങൾ നാംവരുന്നാരിക്കു.

നടെ കൂലാത്മാരാണും പരംതന്ത്രത്വക്കന്നവിയാണെന്നു കൊണ്ടിരുന്നു പറയുന്നു. കൂലാഡിരൈക്കുണ്ട് മുഹമാദിനുണ്ടെപ്പുതുനു ദിശ ജീരുക്കുന്നും ജനനമരണമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സ്ഥാപിസ്ഥിതിസംഘാരമായിട്ട് വരും. മാല്യകെളുമാറുന്നതുനു മനുജരാത്രികളിലേ ഭേദങ്കൊണ്ട് അറികു കൂലാത്മാവിന്നുവുംപാരാജയം. അവൻതന്നെ പരമാത്മാവാക്കന്നാലും.

പിന്നെ മായാവകാരത്തിനു ഭേദങ്കൊണ്ടു മുല്ലയോ എന്ന തിന്നത്തും പറയുന്നു. മായയുടെ കാഞ്ചുമായ ത്രിമണത്വത്വ പ്രകാശിച്ചിരിക്കും സത്തപ്രജ്ഞയുംസ്തുകന്നാരു ഉത്തമാധമാശ്വരമായി രിക്കും. ഏല്ലാറിലും രജോഭ്രംഖകൊണ്ട് മുഹമ്മൻ സ്ഥാപിക്കുന്നു. സത്തപ്രജ്ഞങ്കൊണ്ട് ഏഴു സ്ഥിതിക്കെത്തിച്ചേരുന്നു. തമോഭ്രംഖകൊണ്ട് ശീവൻസംഹരിക്കുന്നു. ഭേദകളിലും ആചികളിലും സത്തപ്രജ്ഞാം, കാസ്പരകളിലും മനസ്സും രജോഭ്രംഖാം, രാക്ഷസരാം ഭ്രാമികളിലും ക്രമോഭ്രംഖാം, മഹർജ്ജോക്കന്താടെ സത്യലോകന്താടിട സത്തപ്രജ്ഞാം, ഭ്രമിയോട് സപ്രൂതന്താടിട രജോഭ്രംഖാം, പാതാഭ്രംഖിടം

തമോളണം. തുടങ്ങം സത്തപ്രഥണം. ഫറ്റായുഗം സത്തപ്രഥണവും രജാഹുണവും ആട. പ്രാപരയുഗം രജാഹുണവും തമോളണവും ആട. കലിയുഗം തമോളണം.

ബുധമണ്ണൻ സത്തപ്രഥണം. ക്ഷതിയുന്ന സത്തപ്രഥണവും രജാഹുണവും ആട. വൈശ്യൻ രജാഹുണവും തമോളണവും ആട. ശ്രൂദം താഡാളണം. സംസ്കാരി സത്തപ്രഥണം. വാനപ്രസമൻ സത്തപ്രഥാവും രജാഹുണവും ആട. ശ്രൂദമചാരി രജസ്സും തമസ്സും ആട ഗ്രഹസമൻ തദ്ദോളണം. ബുധമജതാ വും മായാത്രാഗവും യമനിയാദിയും ഭവപ്രക്രതിയും ജീവപരൈക്കുവും ഇത്രാഭിഖ്യായകമമ്പരം സാത്തപ്രകാരിത്തപണം. പരദ്വൃക്കാംക്ഷയും അത്മലാഭവും ഭജ്യേയും ക്ഷടംബരണവും സ്രീശ്രീഗവും ദേഹസുരവും കാമക്രോധവും യശസ്സും ധാരം പെടങ്കുവും സോഹംഭാവവും രജസന്നിത്തപണം. മദനവും ഉമത്തവും നിത്യം മോഹവും അഫിസയും അസത്രവചനവും വിഷാദവും ധർമ്മഹാനിപ്രചീഡയും സുദോധവും ഇത്രാഭിതാമസനിത്തപണം. സാത്തപ്രകാരിവർഗ്ഗദേശം ശ്രദ്ധരകതക്രഷ്ണാദി.

പരത്തരും വൈഴ്ത്തതരും മാഞ്ചവമായതരും മധുരിച്ചതരും യജ്ഞശ്രിച്ഛവും സാത്തപ്രകാരജ്ഞാനം. എരിച്ചതരും ഒളിച്ചതരും ചുവവന്നതും തീക്ഷ്ണാഭിവാദവും നാരും തീക്ഷ്ണാഭിവാദവും ശ്രദ്ധാദിവാദവും ഇത്രാഭിവാദവും അനുഭിയും കൂടിത്തരും താമസനിത്തപണം.

തീത്യാചികരം സാത്തപ്രകാരജ്ഞാനം. ഇഷ്ടാഭികരം രജസജ്ജലം. കുബാചിയരു താമസജ്ജലം.

ഒക്കാമേന കമ്മംചെയ്യു് അന്തിക്രണാഗ്രഹിവാന്തി മായാത്രാഗച്ചയും ഭവപ്രക്രതി ലഭിച്ച ബുധമധ്യാനത്തിൽ തല്ലിരന്ന വാൻ സാത്തപ്രകാരിത്തപണം. അധമമ്മരേ സ്വപ്യമമനനരച്ചു് സജാനപചീഡയും അഫിസയും അസത്രവചനങ്ങളും കലന്ന (നിർ)മഞ്ചാഡിലമാരായി കാമക്രോധാഭിക്ഷിലുമ്പന്ന മദോന്തര രാവാൻ താമസനിത്തപണം. ദേഹം മാരാത്തനം, മാരാത്തനം ദേഹി പരമാത്മാവെന്നം സാത്തപ്രകാരജ്ഞാനി. ദേഹാരനന ആരമ്മാവെന്നം ഉണ്ടാത്തനാ മോക്ഷം എന്നം പരപചീഡയെന്ന സ്വപ്രകാരം താമസബുലി. ശ്രീഹുണമായയുടെ സംക്ഷേപമനനറിക.

അന്നാനസംഗ്രഹം മോക്ഷം. സുവസംഗ്രഹം ബന്ധനം. തൃജ്ഞാസംഗ്രഹം ഉത്തരവം. കമ്മസംഗ്രഹം ജനനം. വിഷയയ്യാനം കൊണ്ട് റബംഗം. സംഗ്രഹക്കാണ്ട് കാമം. കാമിങ്കൊണ്ട് ത്രോധം. ത്രോധംകൊണ്ട് മോധം. ഭൂബാറംകൊണ്ട് ശ്വലിംഗം. ഭ്രമംകൊണ്ട് നാശം ഭവിക്ഷണം എന്നീടിക.

തുക്കളുമാർച്ചക്കൽനിന്ന് ബ്രഹ്മാപദ്മം തുമിച്ചു ജീവപരശ്രക്യം വക്കൽ ജീവൻമുക്തനായി ദേഹാന്തരംജിൽ ചെയ്യാറി പ്രാരംഭം കഴിച്ചു തുമസായുജ്യംവക്കൽക്കൊണ്ടു നവൻ വസ്തുവേവൻ. വാസുദേവനിമ്മാനമായ പരമാത്മസാരമായ ഭാഷയറിഞ്ഞ തുമിക്കുന്നവക്ക് ബ്രഹ്മസായുജ്യപ്രവല്ലാ ചീയായി വളിക്കുന്ന

ഈതി പരമാത്മസാം. സന്ദേശം.

**LIST OF MALAYALAM PUBLICATIONS
FOR SALE.**

കുറീറ്റം മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി.

	അ. മ. ക.
No. 1—മരക്കുസ്ത്രാട്ട്	0 7 0
No. 2—യത്രവരാമാധനം (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 7 0
No. 3—ഒളംത്-പത്തി (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 10 0
No. 4—ചാവ്-തീപരിശയം (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 12 0
No. 5—പടപ്പാട്ട് (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 14 0
No. 6—കല്യാണസൗഗധ്യകം (ഭാഷാചന്ദ്ര)	0 6 0
No. 7—പ്രധാനാധചരിതം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0 5 0
No. 8—മിരിജാകല്യാണം (ദീതപ്രഖ്യാനം)	1 0 8
No. 9—വ്യവഹാരമാല (സുതിരന്മം)	3 1 8
No. 10—ആമിച്ചാഗ്രഹത്വം ഭാഷാ (ഗ്രന്റ്) മാംവാല്ലം	1 0 8
No. 11—കിഴ്വില (ദീതപ്രഖ്യാനം)	0 4 0
No. 12—വിംഗ്രൈ (സപ്രാവല്ലം)	0 7 0
No. 13—ഭോക്ഷഭാധകം (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 8 0
No. 14—ആമിച്ചാഗ്രഹത്വം ഭാഷാ (ഗ്രന്റ്) റാംവാല്ലം	1 7 10
No. 15—ഭാഷാരാമാധനം-ചന്ദ്ര (ബാവകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 16—പാവത്തിപാനിഗ്രഹണം (ഉള്ളവുങ്ങം)	0 4 0
No. 17—രാഹ്യങ്ങൾ (ഭാഷ്യക്രക്ഷിതം)	0 7 0
No. 18—ഭിക്ഷാപദ്ധതം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0 12 0
No. 19—ഭാഷാരാമാധനം-ചന്ദ്ര (അരങ്ങാശ്വരകാണ്ഡം, ആരംബന്നുകാണ്ഡം, കിഴ്ക്കിസ്യാകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 20—ഭാഷാരാമാധനം-ചന്ദ്ര (സന്ദര്ഭകാണ്ഡം, ഇലം കാണ്ഡം, ഉത്തരകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 21—വിഞ്ഞാനിക (ഹംസപ്പാട്ട്) (സണാംപതിപ്പ്)	0 14 0
No. 22—തത്ത്വമസിപ്പു-വ്യാനഭ്യം തത്ത്വാസിമഹാവാക്ത്വം കട്ടിളയും	0 4 0
No. 23—ആമിച്ചാനുവിഭവകസ്ത്രം	0 4 0
No. 24—കിഴുക്കിരാതം (ഭനാംഭാധം)	0 14 4
No. 25—മണ്ണഭാഷാ-ചന്ദ്രകം	0 4 0

ആരീവിവക്ഷിപ്പിക്കുന്നമാവലി.

	അ. ച. കു.
No. 1—വൈദ്യുതി	1 7 10
No. 2—ജാതകപദ്ധതി (സ്വീംഗാനം)	0 21 0
No. 3—ഡാഷാജാതകപദ്ധതി	1 0 8
No. 4—പ്രയ്ഗസാഹി	0 5 0
No. 5—ധ്രൂവപദ്ധതി (സ്വീംഗാനം)	0 10 0
No. 6—ബാഹയക്കരം (ചുമ്പാനം)	0 14 0
No. 7—ആർട്ടിഫീഷം റീതിക്കാപാദം (സ്വീംഗാനം)	0 4 0
No. 8—സസ്വൈത്രേഷികം (വൈദ്യം) (ഡാഷുസമിതം)	2 1 0
No. 9—ജ്യോതിഷ്മിക (വിശ്വവൈദ്യം)	0 14 0
No. 10—തന്ത്രഭക്തിപിഥാരം (വൈദ്യം)	0 10 11
No. 11—പ്രയ്ഗസാരം	0 14 0
No. 12—കെടടവിശം (ഡാഷാവീംഗാനസമിതം) ദാവാലു	1 0 8
No. 13—ബാഹയക്കരം (മധ്യമാനം)	2 1 0
No. 14—നാരാധനിയം (സ്വീംഗാനം അമൃതഃഗം)	4 2 0
No. 15—ബാഹയക്കരം (അന്തിമാനം)	0 10 0
No. 16—അസ്ത്രാണ്ഡഗസാരം ദംഷ	0 4 0
No. 17—നാരാധനിയം (സ്വീംഗാനം പ്രതിയദഃഗം)	3 1 8
No. 18—കേരളചരിതം	0 4 0
No. 19—ദയാഗാമ്മരം	1 0 0

ആരീചിത്രാദയമജ്ഞരിഡാഷാഗ്രന്ഥമാവലി.

	അ. ച. കു.
No. 1—ക്ലാസ്സുഡാഗവതം (ഫാവാലു)	1 0 8
No. 2—റാസത്രിയ (കമകള്)	0 4 0
No. 3—പദവക കാറ്റുരൂക അടി	0 4 0
No. 4—ഡാമചരിതം	3 1 8
No. 5—ഒരതവാക്യം	0 4 0
No. 6—നാരാധനിയം (സ്വീംഗാനം തതീയദഃഗം)	2 15 4
No. 7—നാരാധനിയം (സ്വീംഗാനം ചാതുമ്മദഃഗം)	3 1 8
No. 8—അഭ്യാസാധനം ഡാഷാ	0 7 0
No. 9—ഹാഞ്ചക്ഷമാസസച്ചരാത്സവം	0 4 0
No. 10—പരമാത്മസാരം ഡാഷാ	0 4 0
